

Predložitveno sodišče mora preveriti:

- ali izdelava in poznejše spremembe nacionalnega seznama vrst sesalcev, katerih imetništvo je dovoljeno, temeljijo na objektivnih in ne diskriminatornih merilih;
- ali je postopek, ki zainteresiranim omogoča, da dosežejo vpis vrst sesalcev na ta seznam, predviden in enostavno dostopen in se ga lahko zaključi v razumnem roku, če pa se zaključi z zavrnitvijo vpisa – ki mora biti obrazložena – pa mora biti predvidena možnost vložitve pritožbe pri sodišču;
- ali lahko prošnjo za vpis vrste sesalcev na naveden seznam ali za posamično odstopanje glede imetništva osebkov vrst, ki niso navedene na njem, pristojni upravni organi zavrnejo samo, če imetništvo osebkov te vrste pomeni dejansko tveganje za varstvo zgorajnavedenih interesov in zahtev, in
- ali so pogoji, določeni za imetništvo osebkov iz vrst sesalcev, ki niso navedene na tem seznamu, kot so pogoj iz člena 3a(2), točki 3(b) in 6, zakona z dne 14. avgusta o varstvu in o dobrem počutju živali, kot je bil spremenjen z zakonom z dne 4. maja 1995, objektivno utemeljeni in ne presegajo tistega, kar je nujno potrebno za zagotovitev cilja nacionalne ureditve v celoti.

(¹) UL C 155, 7.7.2007.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 19. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki

(Zadeva C-220/07) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2002/22/ES — Elektronske komunikacije — Določitev podjetij, ki so odgovorna za izvajanje univerzalnih storitev — Nepravilen prenos)

(2008/C 209/16)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J.-P. Keppenne in M. Shotter, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in B. Messmer, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nepravilen prenos [členov 8, 12 in 13] Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L 108, str. 51) – Obveznost uporabe učinkovitega, objektivnega, preglednega in nediskriminatornega načina določitve podjetij, ki so odgovorna za izvajanje univerzalnih storitev – Nacionalna zakonodaja, ki a priori izključuje gospodarske subjekte, ki ne morejo zagotoviti izvajanja teh storitev na celotnem nacionalnem ozemlju.

Izrek

1) Francoska republika s prenosom določb o določitvi podjetij, ki lahko zagotavljajo izvajanje univerzalnih storitev, v nacionalno pravo ni izpolnila obveznosti iz členov 8(2), 12 in 13 ter priloge IV k Direktivi 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah).

2) Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 211, 8.9.2007.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 24. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-272/07) (¹)

(Javna naročila — Direktiva 2004/18/ES — Usklajevanje postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)

(2008/C 209/17)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: B. Stromsky in D. Kukovec, zastopnik)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg (zastopnik: C. Schiltz, zastopnik)

Predmet

Tožena stranka: Commissioners of Inland Revenue

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje določb, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, 2004, str. 114), v predvidenem roku.

Izrek

1) Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, ko v predvidenem roku ni sprejelo vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive.

2) Velikemu vojvodstvu Luksemburg se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 211, 8.9.2007.

Sklep Sodišča (četrti senat) z dne 23. aprila 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (Chancery Division) – Združeno kraljestvo) – The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue

(Zadeva C-201/05) (¹)

(Člen 104(3), prvi pododstavek, Poslovnika — Svoboda ustanavljanja — Prost pretok kapitala — Neposredno obdavčenje — Davek od dohodkov pravnih oseb — Dividende od delnic, ki jih družbi rezidentki izplača družba nerezidentka — Pravila o tujih odvisnih družbah (TOD) — Položaj v zvezi s tretjo državo — Opredelitev tožb zoper davčno upravo — Odgovornost države članice za kršitev prava Skupnosti)

(2008/C 209/18)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – High Court of Justice (Chancery Division) – Razlaga členov 43, 49 in 56 ES – Nacionalna davčna zakonodaja – Davek od dohodkov pravnih oseb – Oprostitev – Dividende, ki jih druge družbe plačajo družbi s sedežem na nacionalnem ozemlju – Različen položaj glede na državo, v kateri imajo druge družbe sedež.

Izrek

1) Člen 43 ES je treba razlagati tako, da ne nasprotuje zakonodaji države članice, ki določa oprostitve od davka od dohodkov pravnih oseb za dividende, ki jih družba rezidentka prejme od druge družbe rezidentke, medtem ko s tem davkom obdavči dividende, ki jih družba rezidentka prejme od družbe nerezidentke, v kateri ima družba rezidentka delež, ki ji omogoča določeno vplivanje na odločitve te družbe in določanje njenih dejavnosti, in v tem primeru prizna davčni odbitek iz naslova davka, ki ga je družba razdeljevalka dividend dejansko plačala v državi članici, v kateri je rezidentka, če davčna stopnja za tuje dividende ni višja od davčne stopnje, ki se uporablja za domače dividende, in če je davčni odbitek najmanj enak znesku, ki je bil plačan v državi članici družbe razdeljevalke dividend, in največ tak kot znesek obdavčitve, ki se uporablja v državi članici družbe prejemnice dividend.

Člen 56 ES je treba razlagati tako, da ne nasprotuje zakonodaji države članice, ki določa oprostitve od davka od dohodkov pravnih oseb za dividende, ki jih družba rezidentka prejme od druge družbe rezidentke, medtem ko s tem davkom obdavči dividende, ki jih družba rezidentka prejme od družbe nerezidentke, v kateri ima družba rezidentka najmanj 10 % glasovalnih pravic, in v tem primeru prizna davčni odbitek iz naslova davka, ki ga je družba razdeljevalka dividend dejansko plačala v državi članici, v kateri je rezidentka, če davčna stopnja za tuje dividende ni višja od davčne stopnje, ki se uporablja za domače dividende, in če je davčni odbitek najmanj enak znesku, ki je bil plačan v državi članici družbe razdeljevalke dividend, in največ tak kot znesek obdavčitve, ki se uporablja v državi članici družbe prejemnice dividend.

Člen 56 ES je poleg tega treba razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, ki določa oprostitve od davka od dohodkov pravnih oseb za dividende, ki jih družba rezidentka prejme od druge družbe rezidentke, medtem ko s tem davkom obdavči dividende, ki jih družba rezidentka prejme od družbe nerezidentke, v kateri ima manj kot 10 % glasovalnih pravic, ne da bi ji priznala davčni odbitek iz naslova davka, ki ga je družba razdeljevalka dividend dejansko plačala v državi, v kateri je rezidentka.